

planer. Dette indebærer blandt andet, at regionplanmyndigheden vil skulle påse forslagernes overensstemmelse med regionplanlægningen og vil kunne fremsætte indsigelse, veto, efter reglerne i kommuneplanlovens § 8.

Den afgrænsning af landsbyer, der foretages i en kommuneplan, er ikke endelig. Den kan ændres i overensstemmelse med proceduren for ændringer i en kommuneplan. Afgrænsningen kan således tages op til vurdering af kommunalbestyrelsen i forbindelse med overvejelser om revision af kommuneplanen. Afgrænsningen må endvidere tages op til vurdering, hvis retningslinierne i et regionplantillæg nødvendiggør det.

Som en overgangsordning, indtil der foreligger en kommuneplan, kan afgrænsningen af de enkelte landsbyer fastsættes ved forhandling mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet (hovedstadsrådet). Hvis der ikke kan opnås enighed, kan sagen indbringes for miljøministeren.

Formålet med overgangsordningen er, at kommunalbestyrelsen hurtigst muligt kan få kompetencen i de landsbyområder, hvor det umiddelbart er klart, at kommunalbestyrelsen skal være zonenlovsmyndighed, dvs. de områder, hvor den eksisterende landsbybebyggelse med haver findes, men ikke arealer i tilknytning hertil.

Forslaget omfatter kun en overførelse af zonenlovskompetencen inden for landsbyområder til kommunalbestyrelsen. Det tilsigter ikke nogen ændring i retningslinierne for, i hvilket omfang der kan meddeles zonenlovstilladelser. De generelle retningslinier for zonenlovsadministrationen er indeholdt i miljøministeriets cirkulære nr. 95 af 11. marts 1982 om lov om by- og landzoner. De indeholder blandt andet, at en egentlig byudvikling må forudsætte, at de pågældende arealer overføres til byzone. Grænsen for, om der er tale om en egentlig byudvikling, afhænger af et konkret skøn. Som generel retningslinie gælder det imidlertid, at der højst må være tale om tilladelse til opførelse af nogle få boliger pr. år i en landsby, at der må være tale om enkelttilladelser, og at der som hovedregel må være tale om byggeri, som kan indpasses i den eksisterende bebyggelse. Ud over de generelle retningslinier i cirkulæret skal zonenlovsadministrationen ske i overensstemmelse med de retningslinier, der fastlægges i region- og kommuneplanlægningen.

Lovforslaget har været forhandlet med Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, hovedstadsrådet, De danske landboforeninger, De danske husmandsforeninger, Danmarks

Naturfredningsforening, Landsforeningen af landsbysamfund og Foreningen landsbyerne i Danmark.

Samtlige organisationer, bortset fra Kommunernes Landsforening og hovedstadsrådet, har ønsket § 9, stk. 9, ophævet. Det vil sige, at man ikke har ønsket muligheden for at overføre zonenlovskompetencen i det åbne land til kommunalbestyrelsen opretholdt.

Amtsrådsforeningen har givet udtryk for, at der ved denne lovgivning er behov for en entydig og endelig afgrænsning af zonenlovskompetencen mellem amtsrådene og kommunalbestyrelserne.

For det åbne land vil en overførelse af zonenlovskompetencen til kommunalbestyrelserne ikke betyde en forenkling, fordi det er amtsrådene, der forestår planlægningen i det åbne land efter naturfrednings-, landbrugs-, råstof-, miljø- og vandforsyningsloven, ligesom det er amtsrådene, der – med nogle undtagelser – har såvel det administrative som det planlægningsmæssige ansvar for denne lovgivning.

En ophævelse af zonenlovens § 9, stk. 9, vil derimod indebære en forenkling af den stedfindende planlægning vedrørende det åbne land, idet det ved en fastholdelse af zonenlovskompetencen hos amtsrådene i det åbne land ikke vil være nødvendigt at fastsætte detaljerede og bindende retningslinier i region- og kommuneplanerne for zonenlovsadministrationen i det åbne land. Zonenlovsadministration i det åbne land har nær sammenhæng med administration og planlægning i henhold til den øvrige arealanvendelseslovgivning for det åbne land, naturfrednings-, landbrugs-, råstoflovgivningen m.v., som i det hele henhører under amtsrådenes ansvar, og bør derfor ikke adskilles herfra.

#### *Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget*

En overførelse af zonenlovskompetencen inden for landsbyområder til kommunalbestyrelsen vil næppe påvirke antallet af klager til miljøankenævnet væsentligt.

Efter forslaget kan afgrænsningen af en landsby i overgangsperioden indbringes for miljøministeren, når der ikke er enighed mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet. Men det antages, at der vil være ret få sager af denne art. Det skønnes derfor, at forslaget ikke har større administrative eller økonomiske konsekvenser for staten.

Amtskommunerne vil på længere sigt opnå en mindre besparelse, når de bliver fritaget for behandlingen af ansøgninger om zonenlovstilladelser inden for landsbyområder. Forslaget skønnes ikke